

ว่าววงเดือน : หัตถกรรมที่แสดงอัตลักษณ์ชาวมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ว่าว ถือเป็นการเล่นเชิงการกีฬาพื้นบ้าน ที่ได้รับความนิยม ในทุกภาคของประเทศไทย และมีมาช้านานนับตั้งแต่ครั้งกรุงสุโขทัยก็ว่าได้ ในแต่ละท้องถิ่น ก็ล้วนมีว่าวที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง เช่น ในภาคกลางของไทย มีว่าวจุฬาว่าวปักเป้า ในบางพื้นที่ก็อาจมีว่าวที่มีรูปร่างเลียนแบบสัตว์ สิ่งของตามแต่จินตนาการของคนในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น ว่าวภู ว่าวควาย เป็นต้น ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็เช่นกัน บรรพบุรุษของคนในพื้นที่นี้ก็ได้รังสรรค์หัตถกรรมที่ได้รับการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษที่สามารถสะท้อนได้ทั้งภูมิปัญญาอันล้ำลึก และอารมณ์อันสุนทรีย์นั่นคือ ว่าว และว่าวที่เป็นที่นิยมมากที่สุด มีรูปร่างแปลกตา มีลวดลายสวยงามเป็นเอกลักษณ์ คือ “ว่าววงเดือน”

ว่าววงเดือน ได้รับเอาแบบอย่างมาจาก “ว่าวบุหลัน” หรือว่าวพระจันทร์ของประเทศมาเลเซีย โดยใน ส่วนปลายของตัวว่าวจะมีลักษณะเป็นรูปพระจันทร์ครึ่งเสี้ยวที่เสมือนเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาอิสลาม ส่วน ลวดลายก็มีสร้างสรรค์ให้มีลักษณะเฉพาะที่มีการนำลายเฉพาะถิ่น โดยเฉพาะลวดลายตามแบบฉบับของมลายู มาสร้างสรรค์ผสมผสานตามจินตนาการของช่างตั้งแต่บริเวณส่วนหัว ส่วนลำตัว และส่วนปีกทั้งสองข้างตลอด ถึงส่วนหางของตัวว่าว ให้มีสีสัน ลวดลายอันสวยงามเพื่อดึงดูดสายตามากขึ้น ว่าววงเดือนนิยมเล่นกันในหมู่ ชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม หรือชาวมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ว่าวจึงถือเป็นกีฬาและการเล่นที่มี มาตั้งแต่อดีตและยังคงเป็นที่นิยมจนถึงปัจจุบัน และหัตถกรรมการทำว่าววงเดือนก็ถือเป็นหนึ่งในงาน หัตถกรรมของชาวบ้านในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่แสดงอัตลักษณ์ที่สะท้อนตัวตนตามแบบวิถีของคน ท้องถิ่นชายแดนใต้ และยังมีการสืบทอดอยู่จนถึงปัจจุบัน

